

FERENCZI LÁSZLÓ

Amíg csak engedik

*Az első hó
a hetvenhetedik első hó
hátam derekam sajog*

*mint iskoláskoromban
visszaszámlálom
hány nap még tavaszig –*

*akkor e szót még nem ismertük
a fogalmat sem*

*hány szót és fogalmat tanulok
és felejték el naponta.*

*

*Ihletett rögtönző szertartásaiban
Elkülönít minden egyes percet
Kitűzve a jelenlét lobogóit.*

*

Hetvenhat

*Hajnal. Mintha az éjszaka
Létrán mászna felfelé.
Egyek vagyunk,
Te indulatban,
Én szemlélődve
Ugyanazt a történetet variáljuk,
Amennyire variálni lehet,
És mint az idő vagy a remény,
Hűségünk végtelen.*

*

*A thing of beauty is joy for ever
Szépséged merész műalkotás
Természet vagy akarat formálta így
Varázsló ki maga is varázs*

*Varázslónak és varázslatnak
Íródeákja egyként hadd legyenek
A thing of beauty is joy for ever
Amíg csak engedik az istenek.*